

วันวาเลนไทน์ ..

วันวาเลนไทน์ นั้นมีมาตั้งแต่สมัยจักรวรรดิโรมัน ในกรุงโรมสมัยก่อนนั้น วันที่ 14 กุมภาพันธ์ จะเป็นวันเฉลิมฉลองของจูโน ซึ่งเป็นราชินีแห่งเหล่าเทพและเทพธิดาของโรมัน ชาวโรมันรู้จักเธอในนามของเทพธิดาแห่ง อิสตรีและการแต่งงาน และในวันถัดมาคือวันที่ 15 กุมภาพันธ์ ก็จะเป็นวันเริ่มต้นงานเลี้ยงของ Lupercalia การดำเนินชีวิตของเด็กหนุ่มและเด็กสาวในสมัยนั้นจะถูกแยกจากกันอย่างเด็ดขาด แต่อย่างไรก็ตาม ยังมีประเพณี อย่างหนึ่ง ซึ่งเด็กหนุ่มสาวยัง สืบทอดต่อกันมา คือ คืนก่อนวันเฉลิมฉลอง Lupercalia นั้นชื่อของเด็กสาวทุกคนจะถูกเขียนลงในเศษกระดาษเล็ก ๆ และจะใส่เอาไว้ในเหยือก เด็กหนุ่มแต่ละคนจะดึงชื่อของเด็กสาวออกจากเหยือก แล้วหลังจากนั้นก็จับคู่กันในงานเฉลิมฉลอง บางครั้งการจับคู่นี้ ทำได้ดีที่สุดก็จะจบลงด้วยการ ที่เด็กหนุ่มและเด็กสาวทั้งสองนั้นได้ตกหลุมรักกันและแต่งงานกันในที่สุด

ภายใต้การปกครองของจักรพรรดิคลอดิอุสที่สอง (Claudius II) นั้น กรุงโรมได้เกิดสงครามหลายครั้ง และคลอดิอุสเองก็ประสบกับปัญหาในการที่จะหาทหารจำนวนมากมาช่วยรบในศึกสงคราม และเขาเชื่อว่าเหตุผลสำคัญก็คือ ผู้ชายโรมันหลายคนไม่ต้องการจากครอบครัวและคนอันเป็นที่รักไป และด้วยเหตุผลนี้เอง ทำให้จักรพรรดิคลอดิอุสประกาศให้ยกเลิกงานแต่งงานและงานหมั้นทั้งหมดในกรุงโรม ถึงกระนั้นก็ตาม ยังมีนักบุญผู้ใจดีคนหนึ่งซึ่งชื่อว่า ท่านนักบุญ " วาเลนไทน์ " ท่านเป็นพระที่กรุงโรมในสมัยของจักรพรรดิคลอดิอุสที่สองท่าน นักบุญ วาเลนไทน์ และนักบุญ มาร์ตุส ได้จัดตั้งกลุ่มองค์กรเล็กๆ เพื่อช่วยเหลือชาวคริสต์เียนที่ตกทุกข์ได้ยากเหล่านี้ และได้จัดให้มีการแต่งงานของคู่รักอย่างลับๆด้วย

และจากการกระทำเหล่านี้เอง ทำให้ นักบุญ วาเลนไทน์ ถูกจับและถูกตัดสินประหารโดยการตัดศีรษะ ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ประมาณปีคริสต์ศักราชที่ 270 ซึ่งถือเป็นวันที่ท่านได้ทนทุกข์ทรมานและเสียสละเพื่อเพื่อนมนุษย์

ทำไมจึงชื่อ " วันวาเลนไทน์ " ..

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ ของทุกปีเป็น วันวาเลนไทน์ ซึ่งพวกหนุ่มสาวมักจะรีบไปซื้อบัตรส่งทักทายกันส่งใจถึงกัน นับเป็นความนิยมมากขึ้น ประเพณีนี้เข้ามาสู่ประเทศไทยทีละเล็กละน้อย และดูเหมือนจะเป็นที่นิยมมากขึ้นทุกปี เป็นประเพณีที่หนุ่มสาวนิยมกันมากเป็นพิเศษที่สหรัฐอเมริกาและที่ประเทศอังกฤษ

ทำไมจึงมีชื่อว่า “ วันวาเลนไทน์ ” และความหมายที่แท้จริงของวันนี้คืออะไร? และมาจากไหน?

นักบุญ วาเลนไทน์ (Valentine) เป็นสงฆ์คาทอลิกองค์หนึ่งที่ได้ถูกประหารชีวิตในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ คริสตศักราช 270 ในสมัยพระเจ้าจักรพรรดิโรมัน เกลาดิอุส ที่ 2 (Clanoius) โดยแท้จริงแล้วท่านนักบุญไม่มีส่วนเกี่ยวข้องกับประเพณีการเลือกคู่ หรือหาคู่ หรือหาแฟน หรือความรัก ความสนใจระหว่างหนุ่มสาว ท่านก็ไม่ได้ไปเกี่ยวข้องกับด้วยเลย ถ้าเช่นนั้นแล้ว ทำไมจึงเลือกนักบุญองค์นี้มาเป็นองค์อุปถัมภ์สำหรับผู้ที่กำลังหาคู่ เลือกคู่หรือเลือกแฟนกันได้แล้ว ? เหตุผลที่ค้นพบได้ก็คือ ที่มาของวันวาเลนไทน์ ไม่ขึ้นอยู่ กับคนผู้นี้ แต่ขึ้นอยู่ กับวันที่ 14 กุมภาพันธ์

ประเพณีเลือกคู่ หรือหาคู่นี้มีมาแต่โบราณในทุกชาติ ดูเหมือนน่าจะเกิดขึ้นพร้อมกับวิวัฒนาการของมนุษย์ก็ได้ ประเพณี วาเลนไทน์ นี้ก็มีต้นเหตุหรือ ที่มาสมัยที่จักรวรรดิโรมันแผ่อิทธิพลไปทั่ว ชาวโรมันสมัย โบราณมีการฉลองเทพเจ้าองค์หนึ่งชื่อ ลูเปอร์คัส (Lupercus) ซึ่งตรงกับวันที่ 15 กุมภาพันธ์ และถือว่าการฉลองใหญ่ ส่วนหนึ่งของการฉลองใหญ่นี้ก็จะเป็นการจัดงานหาคู่ของพวกหนุ่มสาว ซึ่งจัดขึ้นในวันก่อนวันฉลองใหญ่ 1 วัน คือวันที่ 14 กุมภาพันธ์ นี้จะถือโอกาสให้พวกหนุ่มสาวเสนอตัวเป็นคนรักกันชั่วคราวระยะเวลา 1 ปี ช่วงนี้จะเรียกว่าเป็นช่วงทดลองมิตรภาพเพื่อดูว่าทั้งคู่จะมีนิสัยใจคอเข้ากันได้หรือไม่ ชาวโรมันเป็นคนศรัทธาในเทพเจ้า และสิ่งศักดิ์สิทธิ์ต่าง ๆ ก็มีความเชื่อกันว่าพวกตนมีเทพเจ้าองค์หนึ่งซึ่งเขาขอให้เป็นผู้ดูแลความรักของเขาในระหว่างช่วงระยะเวลาการทดลองเป็นคู่รักกัน 1 ปี นั้นเทพเจ้าองค์นี้เป็นหญิงชื่อเทพธิดา Juno Februata ซึ่งตาม เทพนิยายของชาวโรมันเป็นมเหสีของ Jupiter องค์มหาเทพเจ้าทั้งหลาย

ครั้นต่อมา เมื่อชาวโรมันส่วนใหญ่กลับใจมาถือศาสนาคริสต์ (ตั้งแต่ปลายศตวรรษที่ 4) ประเพณีของหนุ่มสาวที่จะหาคู่เพื่อทดลองเป็นคนรักกัน เพื่อจะแต่งงานกันในเวลาต่อไปนั้นก็ยังนิยมทำกันอยู่ แม้ว่าจะเป็นคริสตชนแล้วก็ตาม ฉะนั้นเขาก็ยังรักษาประเพณีการเลือกคู่ในวันที่ 14 กุมภาพันธ์นั้นอยู่ตลอดมา เพียงแต่ว่าหนุ่มสาว โรมันชาวคริสต์ได้หันมาเปลี่ยนตัวผู้อุปถัมภ์องค์ใหม่ เพราะคริสตชนไม่นับถือเทพเจ้าหรือเทพธิดาอย่างกาลก่อน เขาจึงหันมาเลือกหานักบุญในคริสต์ศาสนาที่มี วันฉลองในวันที่ 14 กุมภาพันธ์ ซึ่งก็มี นักบุญวาเลนไทน์องค์นี้เอง จึงขอยืมชื่อท่านมาเป็นองค์อุปถัมภ์แทนเทพเจ้าเดิมของชาวโรมัน เรื่องราวความเป็นมามีดังนี้ ฉะนั้นถ้าท่านนักบุญมีชีวิตอยู่ท่านอาจรู้สิ่งกงววยในตำแหน่งที่หนุ่มสาวได้เลือกตั้งและแต่งตั้งให้ท่านเป็นผู้อุปถัมภ์ โดยที่ท่านไม่ได้รู้เรื่องทางโลกของหนุ่มสาวด้วยเลย แม้แต่น้อย

ความรักระหว่างหนุ่มสาวนั้นอาจจะเผชิญกับอันตรายบางอย่าง และอาจจะเป็นโอกาสให้พลังและความรักนั้นทำลายความสัมพันธ์อันสูงส่งระหว่างหนุ่มสาวนั่นเอง ความหมายของการมี วันวาเลนไทน์นี้ก็คือการช่วยหนุ่มสาวหาวิธีการเพื่อเสริมสร้างความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันด้วยใจบริสุทธิ์

ความหมายเห็นได้ชัดในคำว่า “You are my Valentine” ที่มักจะเขียนลงในบัตรส่งใจถึงกันและกัน ประโยคตามความหมายเดิม หมายถึงว่า “ข้าพเจ้าขอเสนอตัวเป็นเพื่อนสนิทของท่านในช่วงเวลา 1 ปี และข้าพเจ้าพร้อมที่จะตกลงแต่งงานกับท่าน ถ้ามิตรภาพของเราเป็นสิ่งที่ยั่งยืน”

ลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างหนุ่มสาวที่จะช่วยให้ก้าวหน้าในความรักที่แท้จริงนั้น
ก็ควรจะประกอบด้วย 3 ข้อด้วยกัน ดังนี้

Happy

1. ให้รู้จักกันทั้งในด้านดี ในด้านเสีย และข้อผิดพลาดซึ่งต่างก็มีอยู่ และยอมรับซึ่งกันและกันในข้อเหล่านั้น
2. ให้เคารพและเห็นใจกัน โดยเสียสละต่อกันเพื่อให้คนรักของตนได้รับความดีและความสุขใจในทางที่บริสุทธิ์ถึงดงาม
3. ให้มีการปรับปรุง และเปลี่ยนนิสัยของตนในส่วนที่บกพร่อง เพื่อจะอยู่กันด้วยความสุขในอนาคต

ลักษณะทั้งสามดังกล่าวนี้ คงจะเป็นประโยชน์สำหรับหนุ่มสาวไทยไม่เฉพาะ ในวันวาเลนไทน์หรือสำหรับกลุ่มที่นิยมประเพณีต่างประเทศเท่านั้น แต่สำหรับทุกคู่ที่แสวงหาวิธีการเพื่อเสริมสร้าง
ความสัมพันธ์ระหว่างกันอัน จะนำไปสู่ความรักที่มั่นคงและยั่งยืนชั่วชีวิต

Valentine's Day

ดอกไม้ "วันวาเลนไทน์" ..

กุหลาบตูม หมายถึง ความรักและความเยาว์วัย

กุหลาบบาน หมายถึง ความรักที่กำลังเบ่งบาน
ความอ่อนหวาน สดชื่น

กุหลาบดำ หมายถึง ความรักนิรันดร์

กุหลาบแดง (red rose): จะใช้ในความหมายแทน ประโยคที่ว่า
"ฉันรักเธอ" การให้ดอกกุหลาบแดงกับคนที่รัก ความหมายถึงความรักอันลึกซึ้ง
จริงจัง กุหลาบแดงจึงมักจะเป็นดอกไม้ ที่ชายหนุ่มให้หญิงสาวที่ตนเองตั้งใจจะใช้
ชีวิตร่วมกัน

Valentine's Day

กุหลาบขาว (white rose) : สีขาวเป็นสีแห่งความบริสุทธิ์ กุหลาบขาวจึงแทนความหมายแห่งความรักอันบริสุทธิ์ไม่ต้องการสิ่งตอบแทน ดังนั้นมันจึงสามารถใช้แทนความรักของคนต่างวัย ความรักต่อพ่อแม่ เพื่อน หรือคนที่เรารู้สึกดีด้วยอย่างบริสุทธิ์ใจได้

กุหลาบชมพู (pink rose) : มักถูกใช้แทนความรักแบบโรแมนติก และความเสน่หาต่อกัน การให้ดอกกุหลาบสีชมพูสามารถแสดงถึงความรักที่กำลังเริ่มงอกงามในใจ และสามารถพัฒนาต่อไปเป็นความรักที่ลึกซึ้งได้

กุหลาบเหลือง (yellow rose) : สีเหลืองเป็นสีแห่งความสดใส กุหลาบสีเหลืองถูกใช้สำหรับแทนความรักแบบเพื่อน และความสนุกสนานรื่นเริงจึงมักจะนำมาขึ้นประดับตะกร้าสำหรับเยี่ยมผู้ป่วย เพื่อให้คนป่วยรู้สึกสดชื่นรื่นเริงขึ้นนั่นเอง

สำหรับดอกไม้อื่น ๆ ที่ถูกมาใช้แทนความหมายแห่งความรักก็มี ดอกทิวลิปสีแดง (red tulip) ชาวตะวันตกใช้มันแทนการประกาศความรัก อย่างเปิดเผย คล้าย ๆ กับดอกกุหลาบแดง

ดอกคาร์เนชั่นสีชมพู (pink carnation) ใช้สื่อความหมายว่า "ถึงอย่างไรผมก็ยังรักคุณ" หรือ "คุณยังอยู่ในหัวใจฉันเสมอ"

ดอกลิลลี่สีขาว (white lily) แสดงความรักแบบบริสุทธิ์ เช่นเดียวกับดอกกุหลาบขาว นอกจากนั้นลิลลี่สีขาวยังแสดงถึงความรักแบบอ่อนหวานจริงใจ และเทิดทูน และมักถูกใช้แทนประโยคที่ว่า "ฉันรู้สึกดี ๆ ที่ได้ได้รู้จัก และอยู่ใกล้คุณ"

forget-me-not มีความหมายตรงตัวคือได้โปรดอย่าลืมฉัน และอย่าลืมความรู้สึกดี ๆ ที่เคยมีให้กัน

Valentine's Day

I LOVE YOU.

我爱你

Valentine's Day

ฝ่ายวิเทศสัมพันธ์และสารสนเทศ กองการเกษตรต่างประเทศ

แหล่งข้อมูล <http://www.educatepark.com/english/valentines.php>